

ILUSTRAČNÍ FOTO: JAKUB TUREK

nad tři tisíce metrů se pohybuje velmi často a nejvyšší vrchol Mont Blanc sahá až do výšky 4806 metrů nad mořem.

Ubytování je v Západních Alpách spartánské. Na chatách velí chataři a chatařky jako armádní důstojníci. Spát se chodí brzo, vstává se na povel dlouho před

východem slunce. Tento dril má ale dobré důvody – vzdálenosti jsou tu velké a je nutné túru stihnout co nejdřív. Odpoledne se totiž ze svahů uvolňují obrovské jarní laviny.

Kromě chat jsou na méně dostupných místech postavené velké bivaky, což jsou obvykle ple-

chové boudy s několika postelemi. Nejsou přes zimu obhospodařované, přístup do nich mají všichni a správce k nim v létě zajde či zaletí vrtulníkem jen párkrát.

Co dělají skialpinisté, když zjistí, že je bivak obsazený? „Jen jsme zahlédli blížící se

davy, zalehli jsme na lůžko a už jsme se z něho nehnuli. Místo plánovaných dvanácti lidí se jich na prýčně nakonec uložilo dvakrát tolik. O spánku se nedalo mluvit,“ popisuje typickou situaci na Wetterhornu švýcarský horský vůdce Alex Luczy. „Ostatní chudáci, na které nezbylo místo, se poskládali na zem, dva přečkali noc na prahu a několik odvážlivců se vydalo na noční výstup k vrcholu. Náš ranní odchod z bivaku byl spíše útěkem.“ ■

JAKUB TUREK

Autor je šéfredaktorem portálu Horydoly.cz

Vybavení

Skialpinistova svatá trojice

Výstroj a výzbroj na túry do divoké přírody obsahují především lyže s vázáním, které sice připomíná sjezdové modely, ale lze u něho vypnout patu a přepnout ho tak na chůzi jako běžky. Na stoupání slouží takzvané tulení pásy, což jsou chlupaté pruhy, které se samolepicím způsobem nalepí na skluznici a místo běžkařských vosků dovolují jít i do velmi strmých svahů. Nahoře je lyžař strhne, uloží do batohu k dalšímu použití a frčí dolů. Vhodné jsou třídílné teleskopické hůlky, které lze podle potřeby zkrátit či prodloužit. Do prudkého kopce jsou po-

třeba kratší, po rovině co nejdelší a v dlouhém traverzu se vyplatí horní krátká a dolní dlouhá.

Ve skalnatém terénu přijde vhod horelezecká přilba, do rychlých sjezdů se hodí lyžařský model. Na ledovci jsou nutné záchranné pomůcky jako ledovcové šrouby, lana, šňůry, karabiny a kladky. Do skal se mohou hodit skoby, vklíněnce a smyčky. Běžné je použití lana ke spouštění přes strmé úseky a stoupacích želez (maček) a cepinů na prudké výstupy do sedel či na vrcholy.

Nejdůležitější je však trojice, která může zachránit lyžaře pod lavinou. Masy sněhu totiž v terénu zabíjejí

desítky lyžařů ročně. Proto všichni skialpinisté nosí tyto tři pomůcky s sebou v batohu.

Lavinový vyhledávač

Lavinový vyhledávač je jednoduchý vysílač a přijímač v podobě krabičky na mezinárodní frekvenci 457 kHz. Všichni členové družstva ho mají zapnutý na vysílání a v případě zá-sahu laviny si nepostihnou členové přepnou na příjem a podle síly signálu, která se zobrazuje zvukově, světelně či digitálně hledají zasypané. Práci s tímto přístrojem je nutné si předem dobře procvičit! Dá se to i bez sněhu. Obecně se mu říká pá-pák nebo pieps.

Lavinová sonda

Lehká skládací tyčka, která se dá nosit v batohu či je připevněna na něm. Používá se při dohledávání zasypaného takzvaným sondováním neboli propíchnutím sněhu v místě, které ukáže pípák.

Sněhová lopatka

Skládací lopata je vyrobená z lehkého kovu nebo z pevného plastu. Při zásahu lavinou a napíchnutí zasypaného pomocí sondy je nezbytné rychle odházet až několik metrů sněhu. Holýma rukama z upěchované bílé hmoty nikomu nepomůžeme.